

73
Skatten min.

Revy-vis
Mel: jeg far en prestkrage i min
trøst

1. Så høyt i kirs stav hver bondedatter, hos
ligningsnevnda var da især, hver jente da, må
skattes bra, og mer enn småbrøken må høre ha.
Det er jo trygghet at dem skatter, og setter pris.
på hver jente her, hvis ikke jeg, bli skatte,
nei da kommer jeg til å glemme meg. Vår
ligningskjef skal jeg skal jeg riktig klemme, en
real kjöss kom får skatten får, hans hjertelag skal
jeg aldri glemme, for kom alle mitt hjerte
då. Det er en kjærlighet ingen fatter,
så riktig glohet og om den er. Så lag og
nett er jeg betatt, jeg drømmer kine om min
kjære skatt.

2. Det lie på stutten med sol og sommer, og
skatteseddelen kommer da. De bli jeg jo og rent
på styv, for den er rent som et søvdyr. For
som et kjærlighetsbrev den kommer, for ligningskjefen

44

jeg holder a. Og svart på hvitt hem bolken
sitt, at jeg verdifull for ham er blitt. Sin
jern forstå ham så fint å føre, jeg helt nøyaktig
er elsket for, trehundre kroner og femti øre, det
er vel kjærlighet som forstå. Jeg i ekstase av
glede kommer jeg synger komplø og hallala
Å nei, å nei, slik jubler jeg for ligningssjefen
ham elsker meg.

3. Den kjærligheten i hjertet lever, hvert år jeg skattseddel
får igjen. Mitt hjerteså sin salve får, og som en
hustemaskin det slår. Jeg vender ømt om de vakre brever
som jeg får sendt fra min ligningsvenn, jeg gråter
lett en liten skvett, for de forstå at jeg kan det helt.
De sønne skatteløse knytter sammen, med vakre lysblå
silkebånd. Jeg står å drømmer i vinduskarmen om
ligningssjefen jeg elsker sånn - En dag så kommer
han her å krever, sitt elskospant, og som bare den
En klem jeg får så det forstå, og hvem tar senga
mi når han går.

Dingy-Madsen.

30-3 1948